

вече зимата. Но само невинни ме цълата земя.

и чисти души могат да бждат мои пратеници. Ето, нека Нарекли тъзи първи пред-
вестници на пролътта коки-
тия сиротни души-
ци да бждат тъзи
пратеници!

Както Богъ пожелалъ, тъй станало.

Оттогава и до днесъ, тръгне ли свети Атанасъ да моли Бога да се дигнатъ снѣгове и ледове, ще мине презъ гората, ще почука съ златната си пастерица и ще каже:

— Събуждайте се, ставайте дечица! Свети Атанасъ, Божиятъ вѣренъ служителъ, минава. Гответе се да съобщите на всичко живо Божията воля!

Още по планината се влачи бѣлиятъ кожухъ на свети Атанаса, и изподъ всѣки храстъ се надигатъ малки бѣли цвѣтчета. Тъ сж невиннитѣ души на сиротитѣ деца.

Непознали майчина любовъ, тѣ съобщаватъ за Божията любовъ, която ги е възкресила и която ще залѣе въ скоро вре-

чета, по името на Кокичко, първото умрѣло сираче, което свети Атанасъ намѣрилъ нѣкога въ гората.

Н. В. Ракитинъ